

Az új városház helye körül megindult vitában az Újság pártatlanul kívánja szolgálni a főváros érdekét s helyet ad azért az alább következő ellenvéleménynek, amelynek érdemes szerzője Budapest városrendezési munkáiban annakidején tevékeny részt vett.

A közelmúlt napokban a napilapok egészen váratlanul fogták tollhegyre az új városház-hoahelyezésének kérdését. Annál meglepőbb volt ez, mert hiszen az autonómia most már programmszerűen viszi előre magának a megvalósításnak ügyét a tervpályázati eredmények alapulvételével. De még nagyobb meglepetés is ért bennünket. Megállapíthattuk, hogy ennek a sehogys sem szerencsés — post festa — gondolatnak eszmei szerzője Bárcziházi Bárczy István m. kir. belső titkos tanácsos és miniszterelnökségi államtitkár.

Egy harmadik — hatásra nézve legnagyobb — meglepetés is ért itt most bennünket. Nem vagyunk ugyanis képesek felfogni, vajjon Bárczy István milyen célok szolgálatába kívánja beállítani azt a rendületlenül vallott meggyőződését, hogy az új városház „fővárosunk legrepresentatívabb helyén, a hatalmas Duna folyam partján, nem pedig a mostani, a központi városház helyén építendő fel”, — mikor pedig idevonatkozó érveit egyetlen tanácskozáson sem hallgatták meg sehol, sőt azt még figyelembe sem vették. Most pedig csodálatosképpen Bárczy maga jelenti azt az új hirt, hogy — saját szavait használva — „önérzetes városatyák egyik vezére és alvezérei nyomtatékosan és szuverénül megnyugtatták, hogy tavaszszal az új városház építését már meg is kezdik a Károly-köruton”. Annál tanácstalanabbul állunk ezzel, mert való tény és elvitathatatlan igazság, hogy az új városházának a Dunaparton, annak akármelyik részén való elhelyezése, legfőképpen a költségesség szempontjából — teljesen komolytalan eszme.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

725. 14

Szerző:

Az új városház

Cím:

elhelyezése

Hely:

"1940"

Irta: **Pirovits Aladár,**

nyug. székesfővárosi műszaki főtanács os

Személy:

Ujság 1940. 6. 18.

Helyszám:

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

tott tanulmányát „Anonymus“ néven bocsátotta a nyilvánosság elé. Magának az új városházának a megépítési kérdése ekkoriban még nem is volt aktuális. Erre csak azután került sor, hogy a kilencvenes években Wekerle Sándor miniszterelnöksége idejében, megtörtént a kaszárnyák megváltása. Annak során a Károly-kaszárnya felszabadult és lett belőle ideiglenes városháza. Csak mikor már minden megtörtént, hirdetett a főváros eszmei tervpályázat az új városházának a mai helyén miként való felépítése tárgyában. (Ezen a pályázatban magam is résztvettém és tervem díjazásban is részesült.) Ezóta van a köztudatba szinte belegyökerezve, hogy az új városháza a Károly-kaszárnya helyén lesz felépítve.

★

Az elmúlt ötven év óta többizben felmerült az a gondolat, hogy az új városházát a Dunaparton építsék fel. Megnyugtathatjuk Bárczyt, hogy cikkének egyetlen egy érve sem állja meg komolyan a helyét. Tulajdonképpen csak egyetlen számbavehető olyan érvről lehet itt szó, mellyel megokolni kívánja a Duna-

parton való elhelyezést, ez pedig szerinte az, hogy a Dunapart erre a célra a legelőkelőbb hely! Itt mindenekelőtt ellent kell mondanom annak az állításnak, mintha „a régi metszetek tanúsága szerint a régi városháza a Dunaparton állott volna”. Utalok ugyanis a főváros birtokában lévő arra a térképre, melyet Römer Flóris állított össze az 1758-ból való adatok alapján ahol a régi városház és környéke egészen jól kivehető. De akik a régi városházát még látták, jól emlékeznek arra, hogy ezt maga a belvárosi templom is elválasztotta a Dunaparttól. De sőt még a templomon túl is voltak épületek, a plébánia épülete, az iskola, stb.

Azok, akik a tulzott városépítő művészeti irányzatot képviselik — ilyen a dunaparti városház-gondolat is — és semmi tekintettel nincsenek egyéb főszempontokra, különösképpen pedig a költségekre, az ilyen beleavatkozó eljárásukkal a közérdeknek és elsősorban a fővárosnak felbecsülhetetlen károkat okoznak. A Horthy Miklós-híd pesti feljárójának építését is majd hogy el nem gáncsolták. Pedig azóta

meggyőződhetek róla, hogy a kifogásolt megoldás mintaszerűen jól sikerült. A távolabbi múltban a főváros nagy csatornaműve és a nagy vízműve a kellő időre nem készülhetett el azért, mert az akadémikuskodók az autonómiát munkájában valóságos megakasztótták. Különösen a nagy vízmű késett sokáig, ami miatt a Nagyköruton a bérházak egész sora már készen állt, de az ivóvíz hiánya miatt szüretlen Dunavizet kellett a lakóknak kiszolgáltatni az új bérházak vezetőkei át. Óriási felháborodás volt ezért a főváros közgyűlésein és csak Hieronymi Károlynak közbelépése szüntette meg a vízmizériát, aki mint belügyminiszter ráparancsolt a fővárosra, hogy a káposztásmegyeri vízművek építéséhez azonnal fogjon hozzá. Ez meg is történt.

A törvényhatóságok az ilyen esetekkel szemben legyenek élesebbek és kiméletlen őszinteséggel mutassanak rá arra, hogy bizonyos közbelépések csupán arra jók, hogy helyes szándékok megvalósulását késleltessék.